

EN NATT VID TYSKAS.

*Över Tysktjärns stilla vatten
tvenne lommar sakta simma,
över myren breder natten
täcket av en fuktig dimma,
skogen är så tyst och stilla
ej ett sus dess kronor rör
bäcken blott vid Tyskas villa
sorlande man hör.*

*Här låg fordom Tyskas gruva,
här ljud sagans vallarlåt,
silverskatten trollen ruva
i ett lönnligt schakts försåt,
se med mig i nattens timma
syner ifrån flydda dar
stigen genom myrens dimma
klövjande man drar.*

*Se där mellan trädens stammar
klövjeforans långa rad
tunggådd väg för hästar, mannar
över kavelbro och mad,
över Eskilstorp går färden
vidare mot Niklasdam
och vid Solbackshyttans gården
stapplande når fram.*

*Se ock hur i ofredsnatten
borgare tåga från Varnans strand
räddande undan silverskatten,
undan fiendens rövarhand,
uti vildmarkens ödegruva
slumrar skatten, den dag som är
under sovande vindfällshuva
döljande sig där.*

*Så jag sitter i sommarnatten
hör sägner tala från forna dar,
att åter finnas skall silverskatten
av lungsundsbröder ett tvillingpar,
och i vakande morgontimma
nattens syner för dagen fly
åter värmande solskensstrimma
strålande och ny.*

G. N-n – 1933